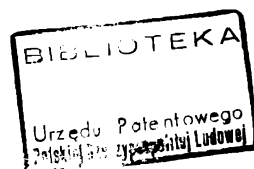

12 grudnia 1925 r.

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *FAB 23/00*

Nr 2594.

Walter Krause
(Friesack, Niemcy).*Kl. 47 f.**47 f¹, 23/00***Połączenie rur kołnierzami.**

Zgłoszono 9 lipca 1920 r.

Udzielono 23 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 22 marca 1919 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy połączenia rur za pomocą kołnierzy, nadającego się do przenośnych prostoliniowych przewodów, np. przy zakładaniu nawodniania. Tego rodzaju połączenie wykonywuje się dogodnie w ten sposób, że kołnierze rur, które mają być połączone, łączy się z sobą u dołu i u góry zapomocą tylko jednego przyrządu ściągającego. Oba te przyrządy ściągające wystarczają w zupełności do łączenia pojedynczych rur, np. przenośnych przewodów polnych do nawodniania, gdyż w tym wypadku nie występują żadne siły poprzeczne.

Dla łączenia dwóch rur z kołnierzami, rury muszą być umieszczone względem siebie przelotowo, żeby przyrządy ściągające mogły być założone do otworów obu

kołnierzy. Ponieważ pojedyncze rury przenośnego przewodu polnego posiadają takie wymiary, by mogły być przenoszone przez dwóch ludzi i następnie przy łączeniu pojedynczych części przewodu ludzie muszą się zginać, praca jest dość niewygodna i uciążliwa.

Według wynalazku, praca łączenia jest znacznie ułatwiona przez to, że jeden z kołnierzy, które mają być z sobą złączone, posiada zamiast otworu dla zakładania przyrządu ściągającego, wykroj otwarty ku dołowi lub ku górze. Wystarczy tak ukształtowany kołnierz założyć wykrojem na tkwiący w otworze kołnierza przeciwnego przyrząd ściągający, a kołnierze i rury znajdują się w odpowiednim względem siebie położeniu.

Nowe połączenie rur można jeszcze w ten sposób ulepszyć, że obydwie kołnierze są zaopatrzone w wykroje na przeciwległych stronach w przeciwnie skierowane strony, w które zakłada się bolce ściąga-
jące. Przez takie urządzenie, złożenie połączenia jest znacznie ułatwione. W tym wypadku wystarczy kołnierz jego górnym bolcem ściągającym umieścić w otwarty ku górze wykrój kołnierza przeciwnego, a równocześnie dolny wykrój kołnierza pierwszego zachodzi na bolce ściągający kołnierza przeciwnego.

Na rysunku przedstawiono tę ulepszoną konstrukcję połączenia rur. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny przez połączenie, zaś fig. 2 i 3 przedstawiają kołnierze w widokach. Kołnierze 1, 2 rur 3, 4, które mogą być ze sobą połączone, są połączone ze sobą zapomocą sworzni 5, 6, umocowanych zapomocą klinów 7, 8. Kołnierz 1 posiada jeden do góry otwarty wykrój 9 a kołnierz 2 — jeden otwarty ku dołowi wykrój 10, w który zakłada się sworznie 5 względnie 6. Sworznie 5 przyciąga kołnierz 2, a sworznie 6 — kołnierz 1. Kołnierze 1, 2 są zaopatrzone na wewnętrznej stronie każdy w rowek 11 względnie 12 na wysokości osi sworzni 5 względnie 6. Rowki te, w które częściowo wchodzi kliny 7, 8 służą do ustalenia wzajemnego położenia 1, 2 a tem samem i rur 3, 4.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Połączenie rur kołnierzami, przy przenośnych przewodach, prowadzonych po linii prostej, np. dla nawodniania, znamienne tem, że jeden z kołnierzy (1, 2), które mogą być ze sobą połączone dwoma sworzniami ściągającymi (5, 6), po jednym u góry i u dołu, posiada jeden ku górze lub ku dołowi otwarty wykrój (9 względnie 10), potrzebny do założenia sworzni ściągającego i ułatwienia złączenia dwóch części przewodu.

2. Połączenie według zastrz. 1, znamienne tem, że oba kołnierze (1, 2), które mają być ze sobą złączone, posiadają na przemian po jednym ku dołowi względnie ku górze otwartym wykroju (9, 10), potrzebnym do założenia sworzni ściągających.

3. Połączenie według zastrz. 1, znamienne tem, że posiada rowki (11 względnie 12), znajdujące się na wewnętrznej ścianie kołnierzy (1 względnie 2) po stronach, zaopatrzonych w otwarte wykroje (9 względnie 10), na wysokości osi sworzni ściągających (5 względnie 6) dla umieszczenia klinów tych sworzni i przez to dla należytego ustawienia kołnierzy względem siebie.

Walter Krause.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

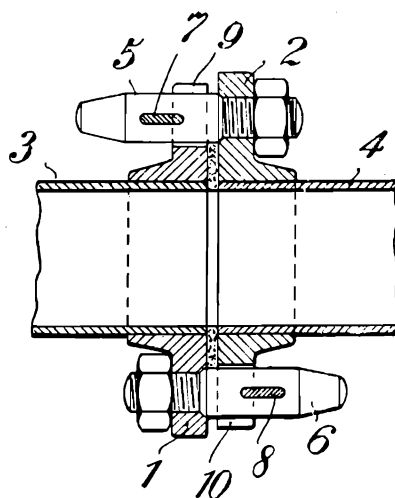

Fig. 2

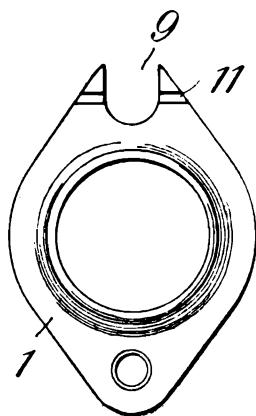

Fig. 3

